

MARTINA PADBERG

EGON SCHIELE

p. 2

Self portrait with head bowed (study for *The Hermits*)

Autoportrét se skloněnou hlavou (studie k *Eremitům*)

Autoportrét so sklonenou hlavou (štúdiá k obrazu *Pustovníci*)

Autoportret z pochyloňą głową (studium do *Eremitów*)

Autoportret cu capul înclinat (studiu pentru "Pustnicii")

Αυτοπροσωπογραφία με σκυμμένο το κεφάλι (μελέτη για το *Ερημίτες*)

1912, *Oil on wood/olej na dřevě/olej na dreve/olej na desce/ulei pe lemn/λάδι σε ξύλο*,
42,2 × 33,7 cm, *Leopold Museum, Wien*

KÖNEMANN

© 2016 koenemann.com GmbH
www.koenemann.com

© 2017 Vydavatelství SLOVART, Praha
© 2017 Vydavateľstvo SLOVART, Bratislava
© 2017 451F sp. z o.o., Polska
© 2017 Prior Media Group, București
© 2017 Retail World (Public), Greece and Cyprus

Concept, Project Management: koenemann.com GmbH

Text: Martina Padberg

Editing: Kristina Menzel

Translations: David Nash (English), Eva Marková (Czech), Janka Jurečková (Slovak),
Joanna Dolińska (Polish), Ioana Hariton (Romanian), Sofia Giannoulaki (Greek)

Art Direction: Oliver Hessmann

Layout: Nora Hein, Holy Design

Picture credits: Bridgeman Images

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
photocopied or duplicated in any form without the prior written
permission of the publisher.

ISBN: 978-3-7419-1941-1 (international)

Typesetting ITEM, s. r. o., Bratislava
Printed in Spain by LiberDúplex

Contents Obsah Obsah Spis treści Cuprins Περιεχόμενα

- 6 À propos**
- 12 The road to “new art”**
Cesta k „novému umění“
Cesta k „novému umeniu“
Droga ku „nowej sztuce“
Drumul către “noua artă”
Ο δρόμος προς τη «νέα τέχνη»
- 42 Stimulus and contacts**
Podněty a styky
Impulzy a kontakty
Inspiracje i spotkania
Impulsuri și contacte
Επιρροές και επαφές
- 136 Pictures of the soul**
Obrazy duše
Obrazy duše
Portrety duszy
Portretele sufletului
Εικόνες της ψυχής
- 180 Crisis and prison**
Krise a uvěznění
Kríza a väzenie
Kryzys i więzienie
Criză și închisoare
Κρίση και φυλακή
- 224 War and marriage**
Válka a svatba
Vojna a svadba
Wojna i ślub
Război și mariaj
Πόλεμος και γάμος
- 236 “Everything is dead while it lives”**
„Vše je živoucí smrt“
„Všetko je mŕtve zaživa“
„Wszystko jest martwe za życia“
“Totul este mort în viață”
«Όλα είναι πεθαμένα, όσο ζουν»
- 282 Museums**
Muzea
Múzeá
Muzea
Muzee
Μουσεία

À propos

“Art cannot be modern. Art is timeless.”

„Sztuka nie może być nowoczesna. Sztuka jest wieczna”.

„Umění nemůže být moderní. Umění je věčné.“

“Arta nu poate fi modernă. Arta este eternă.”

„Umenie nemôže byť moderné. Umenie je večné.“

«Η τέχνη δεν μπορεί να είναι μοντέρνα. Η τέχνη είναι αιώνια.»

EGON SCHIELE

Egon Schiele was regarded as a scandalous artist and an eccentric: ruthless in judgment of himself and others, uncompromising in his art, unrestrained in his lifestyle. At just 28 he fell victim to the Spanish flu, which had raged through Europe with an intensity greater than the recently-ended First World War. What remains is a deeply impressive and disturbing oeuvre, consisting of numerous works on paper, drawings and watercolors, a series of paintings and some graphic works. Today Schiele is regarded as one of the great artists of the 20th century, who captured the turmoil and insoluble tensions of his time in stirring human images and self-portraits. Vienna in 1910 was the slowly sinking capital of the old Austro-Hungarian empire, an “experimental station for the end of the world” (Karl Kraus); this was an appropriate stage. Here Sigmund Freud developed psychoanalysis as a tool

Egon Schiele byl považován za skandálního umělce a excentrika: bezohledný v zacházení se sebou samým i ostatními, nekompromisní ve svém umění, nespoutaný ve způsobu života. V pouhých 28 letech padl za oběť španělské chřipce, která v Evropě roku 1918 řádila ještě hrůzněji než první světová válka. Zůstalo po něm hluboce působivé, znepokojivé dílo, sestávající z četných prací na papíře, kreseb a akvarelů, řady maleb a grafických listů. Dnes patří Schiele k nejvýznamnějším umělcům 20. století. Rozervanost a neřešitelné napětí své doby vyjádřil dramatickým ztvárněním lidských bytostí a rozhněvaných autoportrétů. Vídeň roku 1910, potácející se vstříc zániku rakousko-uherské monarchie, ona „cvičná stanice zániku světa“ (Karl Kraus), se toho stala jevištěm. Tady rozvinul Sigmund Freud svou psychoanalýzu jako nástroj pro odkrývání oblasti nevědomí

Egon Schiele bol považovaný za škandalózneho umelca a excentrika: nemilosrdný v názoroch na seba aj ostatných, nekompromisný, pokiaľ išlo o jeho tvorbu, nespútaný v spôsobe života. Ako 28-ročný podľahol španielskej chřipke, ktorá v roku 1918 zúrila v Európe ukrutnejšie ako krátko predtým ukončená prvá svetová vojna. Zostali po ňom pôsobivé a znepokojivé diela, medzi ktorými nájdeme množstvo prác na papieri, kresieb a akvarelov, série malieb a aj niekoľko grafických listov. Dnes je Schiele zaraďovaný medzi najvýznamnejších umelcov 20. storočia, ktorí zachytili vrenie a neriešiteľné rozpory svojich čias v strhujúcich portrétoch a autoportrétoch. Viedeň, v roku 1910 hlavné mesto pomaly zanikajúcej rakúsko-uhorskej monarchie, „experimentálna stanica konca sveta“ (Karl Kraus), bola tým najvhodnejším javiskom. Práve tu Sigmund Freud

Female nude viewed from behind

Ženský akt zezadu

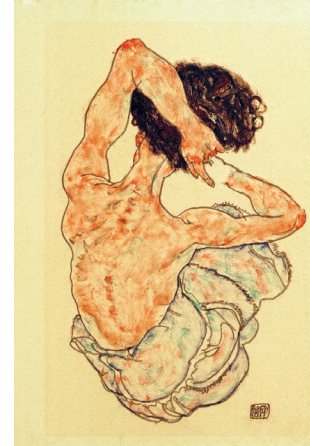
Ženský akt, pohľad zozadu

Akt kobiety od tyłu

Nud de femeie privit din spate

Γυναίκα γυμνή από πίσω

*n.d., Pencil and watercolor on paper/tužka a akvarel na papíře/
ceruza a akvarel na papieri/ολόówek i akwarela na papierze/
creion și acuarelă pe hârtie/μολύβι και ακουαρέλα σε χαρτί,
43 x 28,5 cm, Oberösterreichisches Landesmuseum, Linz*

Egon Schiele postrzegany jest jako skandalista i ekscentryk – krytyczny względem siebie i innych, bezkompromisowy w swej sztuce i niezależny w obranej postawie życiowej. Zaledwie w wieku 28 lat pada ofiarą grypy, tzw. hiszpanki, która w 1918 r. zbiera większe żniwo niż kończąca się pierwsza wojna światowa. Schiele pozostawia po sobie nadzwyczaj imponującą i prowokującą twórczość, na którą składają się liczne prace na papierze, rysunki, akwarele, wiele obrazów i kilka grafik. Uznany dzisiaj za jednego z największych artystów XX wieku, wewnętrzne rozdarcie i palące konflikty swojej epoki wyrażał w przejmujących autoportretach i wizerunkach innych ludzi. Naturalnym tłem dla jego sztuki był nieuchronnie chylący się ku upadkowi w pierwszej dekadzie XX wieku Wiedeń – stolica monarchii austrowęgierskiej, zwana również „stacją badawczą końca świata” (Karl Kraus). Zygmunt Freud opracował

Egon Schiele a fost un artist scandalos și excentric: necruțător în raportul cu el însuși și cu cei din jur, fără compromisuri în arta sa și fără rețineri în stilul de viață. La doar 28 de ani se îmbolnăvește de gripa spaniolă ce se răspândea fără opreliști în toată Europa după primul război mondial și moare în 1918. A lăsat în urmă un număr impresionant de opere incitante: numeroase lucrări pe hârtie (desene sau acuarele), o serie de tablouri și câteva litografii și gravuri. În zilele noastre Schiele este considerat unul dintre cei mai mari artiști ai secolului XX, cel care a surprins tulburările și tensiunile vremurilor sale în portrete și autoportrete. Viena, capitala vechiului imperiu austro-ungar, care la 1910 se îndrepta încet spre declin, era o adevărată “stație experimentală a sfârșitului lumii” (Karl Kraus) și constituia așadar un scenariu perfect. Sigmund

O Έγκον Σίλε είχε τη φήμη ενός εκκεντρικού και σκανδαλώδους καλλιτέχνη – ανηλεής στην κριτική του εαυτού του και των άλλων, ανένδοτος στην τέχνη του, ασυγκράτητος στον τρόπο που ζούσε. Πέθανε το 1918, στα 28 του χρόνια, από την Ισπανική γρίπη που τότε μαινόταν στην Ευρώπη, με μεγαλύτερη σκληρότητα και από τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Απέμεινε ένα εντυπωσιακό και προκλητικό έργο, που αποτελείται από πολυάριθμα κομμάτια σε χαρτί, σκίτσα και ακουαρέλες, μια σειρά πινάκων και μερικές γκραβούρες και λιθογραφίες. Σήμερα, ο Σίλε, θεωρείται ένας από τους μεγαλύτερους ζωγράφους του 20ού αιώνα, που απεικόνισε τον αναβρασμό και τις άλυτες συγκρούσεις της εποχής του με συγκλονιστικές ανθρώπινες εικόνες και αυτοπροσωπογραφίες γεμάτες θυμό. Το 1910, η Βιέννη ήταν η σταδιακά παρακμάζουσα πρωτεύουσα της παλιάς Αυστρο-Ουγγρικής αυτοκρατορίας,

Egon Schiele with his work *Autumn Trees*

Egon Schiele se svým dílem *Podzimní strom v poryvu větru*

Egon Schiele so svojim dielom *Jesenné stromy vo vetre*

Egon Schiele ze swoim dziełem *Jesiennie drzewa*

Egon Schiele și opera sa „Copaci de toamnă”

Ο Έγκον Σίλε με το έργο του Φθινοπωρινά δέντρα

1912

for the unlocking of the subconscious and the repressed human soul. Here Robert Musil and Arthur Schnitzler described brilliantly the emotional states fluctuating between curiosity, fear and disgust rooted in a society for which sexuality was taboo. Existential hardship and deep loneliness, external pressure and alienation were experiences linking the intellectuals and young expressionists, to which Schiele belonged, with their world view and self awareness, which he visualized in an unmistakable way.

a potlačení lidské duše. Robert Musil a Arthur Schnitzler tu virtuózně popisovali citová rozpoložení kolísající mezi zvědavostí, strachem a zhnusením společnosti, která tabuizovala sexualitu. Existenciální tíseň a hluboká osamělost, vnější tlak a vnitřní vykořeněnost jsou jednotliví zkušeností intelektuálů a mladých expresionistů, k nimž Schiele náležel a jejichž náhled na svět i sebe sama nezaměnitelným způsobem vizualizoval.

rozvinul psychoanalýzu ako nástroj na skúmanie podvedomia a potláčaných ľudských pudov, tu Robert Musil a Arthur Schnitzler tak úchvatne opísali pocity – kolísajúce medzi zvedavosťou, strachom a znechutením – spoločnosti, pre ktorú bola sexualita tabu. Existenčné útrapy a hlboká osamelosť, vonkajší tlak a odcudzenie, to všetko boli skúsenosti, čo spájali intelektuálov a mladých expresionistov, medzi ktorých patrila aj Schiele a ktorých vnímanie sveta a seba samých stvárnil veľmi osobitým spôsobom.

Bruno Reiffenstein (1868–1951)

**Vienna Academy of
Art (Schillerplatz)**

**Akademie výtvarných umění
ve Vídni (Schillerplatz)**

**Akadémia výtvarných umení
vo Viedni (Schillerplatz)**

**Akademia Sztuk Pięknych
w Wiedniu (Schillerplatz)**

**Academia de artă din
Viena (Schillerplatz)**

**Η Βιεννέζικη Ακαδημία της
Τέχνης (Σίλλερπλατς)**

c. 1900

tu psychoanalizę służącą poznaniu podświadomych i wypieranych elementów ludzkiej duszy. Również w Wiedniu, w społeczeństwie, w którym seks był tabu, Robert Musil i Arthur Schnitzler precyzyjnie opisali stany emocjonalne z pogranicza zaciekawienia, strachu i wstrętu. Egzystencjalne rozdarcie i dojmujące osamotnienie, presja społeczeństwa oraz poczucie braku punktu odniesienia to doświadczenia łączące intelektualistów i młodych ekspresjonistów. Jednym z nich jest również Schiele, wyrażający ich wspólny światopogląd i obraz samego siebie w sposób właściwy tylko sobie.

Freud dezvoltă aici psihanaliza ca instrument de explorare a subconștientului și a instinctelor reprimare ale psihicului uman; Robert Musil și Arthur Schnitzler descriu cu virtuozitate fluctuația sentimentelor- între curiozitate, frică și dezgust - unei societăți în care sexualitatea era tabu. Suferințe existențiale și singurătate profundă, presiuni exterioare și înstrăinare interioară erau experiențele comune ale intelectualilor și ale tinerilor expresioniști, dintre care făcea parte și Schiele, ceea ce le oferea o interpretare inconfundabilă asupra lumii și propriei persoane.

«*μια πειραματική στάση για το τέλος του κόσμου*» (Καρλ Κράους): η κατάλληλη σκηνή για τον Σίλε. Εδώ ανέπτυξε ο Ζίγκμουντ Φρόυντ την ψυχανάλυση σαν εργαλείο για να ξεκλειδώσει το υποσυνείδητο και την καταπιεσμένη ανθρώπινη ψυχή. Εδώ ο Ρόμπερτ Μούζιλ και ο Άρθουρ Σνίτσαλερ, περιέγραψαν με έξοχο τρόπο τα συναισθήματα – την περιέργεια, το φόβο και την αηδία, ριζωμένα σε μια κοινωνία, για την οποία η σεξουαλικότητα αποτελούσε ταμπού. Οι υπαρξιακές στερήσεις, η βαθιά μοναξιά, οι εξωτερικές εντάσεις και η αποξένωση, όλα ήταν εμπειρίες που ένωσαν τους διανοούμενους και τους νεαρούς εξπρεσιονιστές, στους οποίους ανήκε ο Σίλε, και των οποίων απεικονίζει την άποψη τόσο για τους εαυτούς τους, όσο και για τον κόσμο, με μοναδικό τρόπο.

Albrechtstraße

Albrechtstraße

Albrechtstraße

Albrechtstraße

Albrechtstraße

Άλμπρεχτστροσσε

*1906, Mixed media on cardboard/
kombinevaná technika na kartonu/
kombinevaná technika na kartóne/technika
mieszana na kartonie/tehničá mixtá pe carton/
διάφορα μέσα, σε χαρτόνι, 29,8 × 19,6 cm,
Stiftsmuseum, Klosterneuburg*

Shop in Vienna

Obchod ve Vídni

Obchod vo Viedni

Sklep w Wiedniu

Magazin in Viena

Κατάστημα στη Βιέννη

1917, Black chalk on paper/ černá křída na papíře/čierna krieda na papieri/
czarna kreda na papierze/cretă neagră pe hârtie/ μαύρη κιμωλία σε χαρτί,
45 × 29,9 cm

Storeroom in Vienna, Schottenfeldgasse

Příruční sklad ve Vídni, Schottenfeldgasse

Skladisko vo Viedni, Schottenfeldgasse

Magazyn w Wiedniu, Schottenfeldgasse

Magazin in Viena (Schottenfeldgasse)

Αποθήκη στη Βιέννη, Σότενφελντγκασσε

1917, Black chalk on paper/ černá křída na papíře/čierna krieda na papieri/
czarna kreda na papierze/cretă neagră pe hârtie/ μαύρη κιμωλία σε χαρτί,
45 × 29,9 cm, Private collection

Egon Schiele around 3 years old

Egon Schiele přibližně tříletý

Egon Schiele vo veku asi troch rokov

Egon Schiele w wieku około 3 lat

Egon Schiele la vârsta de 3 ani

Ο Έγκον Σίλε περίπου 3 ετών

c. 1893

The road to “new art”

Egon Schiele was born on 12 June 1890 in Tulln, a small town on the Danube, about 45 km northwest of Vienna. The petit bourgeois family life was overshadowed by diseases and deaths. The artist's mother, Marie Schiele, had suffered two stillbirths, whilst his older sister Elvira, born in 1883, died at the age of 10. At New Year of 1905 the father, Adolf Eugen Schiele, who was a

Cesta k „novému umění“

Egon Schiele se narodil 12. června 1890 v Tullnu, malém městě na Dunaji zhruba 45 kilometrů severozápadně od Vídně. Maloměstský rodinný život kalily nemoci a úmrtí. Umělcova matka, Marie Schieleová, dvakrát porodila mrtvé dítě a Egonova starší sestra Elvíra, narozená roku 1883, zemřela v deseti letech. Během novoroční noci roku 1905 umřel v pouhých 54 letech jejich otec Adolf

Cesta k „novému umeniu“

Egon Schiele sa narodil 12. júna 1890 v Tullne, malom mestečku na Dunaji, ležiacom približne 45 km severozápadne od Viedne. Pochádzal z maloburžoáznej rodiny, ktorej život poznamenali choroby a smrť. Umelcova matka Marie Schieleová priviedla na svet dve mŕtve deti a jeho staršia sestra Elvíra, narodená roku 1883, zomrela ako desaťročná. Na Nový rok

Adolf und Marie Schiele with their children Egon (on the rocking horse), Melanie (behind Egon) and Elvira

Adolf a Marie Schieleovi se svými dětmi Egonem (na houpacím koni), Melanií (za Egonem) a Elvirou

Adolf a Marie Schieleovci s deťmi Egonom (na hojdacom koni), Melanie (za Egonom) a Elvirou

Adolf i Maria Schiele ze swymi dziećmi: Egonem (na koniu na biegunach), Melanią (za Egonem) i Elwirą

Adolf și Marie Schiele cu cei trei copii: Egon (pe calul-balansoar), Melanie (în spatele lui Egon) și Elvira

Ο Άντολφ και η Μαρί Σίλε με τα παιδιά τους Έγκον (στο αλογάκι), Μελανί (πίσω από τον Έγκον) και η Ελβίρα

1893

Droga ku „nowej sztuce”

Egon Schiele urodził się 12 czerwca 1890 r. w Tulln, małym miasteczku nad Dunajem, położonym około 45 km na północny zachód od Wiednia. Szczęście jego drobnomieszczańskiej rodziny wielokrotnie przyćmiły choroba i śmierć. Matka artysty, Marie Schiele, dwukrotnie urodziła martwe dziecko, a starsza siostra Egon, Elvira, zmarła w wieku 10 lat. Adolf Eugen Schiele, ojciec

Drumul către “noua artă”

Egon Schiele se naște la 12 iunie 1890 la Tulln, un mic orașel de pe malul Dunării, la 45 de km nord vest de Viena. Viața acestei familii de mici burghezi a fost tulburată de decese și maladii. Mama artistului, Marie Schiele, a trecut prin două nașteri cu copii decedați; sora mai mare a lui Egon, Elvira, moare în 1883 la numai 10 ani. Șef de gară la Tulln, Adolf

Ο δρόμος προς τη «νέα τέχνη»

Ο Έγκον Σίλε γεννήθηκε στις 12 Ιουνίου 1890 στο Τουλν, μια μικρή πόλη στον Δούναβη, περίπου 45 χλμ. βορειοδυτικά της Βιέννης. Η μικρή αστική οικογενειακή ζωή επισκιάστηκε από αρρώστιες και θανάτους. Η μητέρα του ζωγράφου, Μαρί Σίλε, είχε δυο νεκρογεννήσεις, ενώ η μεγάλη του αδελφή Ελβίρα, γεννημένη το 1883, πέθανε στην ηλικία των 10 ετών. Την Πρωτοχρονιά του

View of the town from the drawing room of the secondary school at Klosterneuburg

Pohled na město z kreslírny reálného gymnázia v Klosterneuburgu

Pohľad na mesto z triedy reálného gymnázia v Klosterneuburgu

Widok miasta z sali od rysunku w gimnazjum w Klosterneuburgu

Vedere asupra oraşului din sala de desen a şcolii gimnaziale din Klosterneuburg

Όψη της πόλης από το σχεδιαστήριο, στο γυμνάσιο του Κλόστερνοϊμπουργκ

1905/06, Gouache on paper and cardboard/kvaš na papíře a kartonu/gvaš na papieri a kartóne/gwasz na papierze i kartonie/guaše pe hârtie și carton/τέμπερα σε χαρτί και χαρτόνι, 36,8 × 46,1 cm, Niederösterreichisches Landesmuseum, St. Pölten

railway station master, died at the age of only 54. At this time, the artistically gifted son was still in his adolescence and attended, with moderate success, a high school in Klosterneuburg. When Schiele was 16, both his art teacher, the painter Max Kahrer and the art historian Dr. Wolfgang Pauker, encouraged him to apply to study at the Vienna Academy of Art, against the will of his guardian Leopold Czihakczek. He was accepted immediately.

Schiele joined the class taught by Christian Griepenkerl (1839–1916) from Oldenburg, a historical painter and portraitist who, whilst teaching his students in a bone-dry academic

Eugen Schiele, přednosta železniční stanice. Tehdy už byl jeho umělecky nadaný syn v pubertě a s přiměřenými úspěchy navštěvoval reálné gymnázium v Klosterneuburgu. Když mu bylo šestnáct, pobídl jej učitel výtvarné výchovy, malíř Max Kahrer, spolu s kunsthistorikem dr. Wolfgangem Paukerem, aby se ucházel o studium na vídeňské Akademii výtvarných umění, a to i navzdory vůli svého poručníka Leopolda Czihakczka.

Schiele nastoupil do třídy Christiana Griepenkerla (1839–1916), malíře historických obrazů a portrétisty pocházejícího z Oldenburgu, který své žáky sice učil nezáživnému

1905 zomrel vo veku len 54 rokov aj umelcov otec Adolf Eugen Schiele, ktorý bol prednostom železničnej stanice. Jeho dospievajúci, umelecky nadaný syn v tom čase študoval na reálnom gymnázium v Klosterneuburgu, no nie veľmi úspešne. Učiteľ kreslenia Max Kahrer a kunsthistorik Dr. Wolfgang Pauker šestnásťročného mladíka nabádali, aby sa aj proti vôli svojho poručníka Leopolda Czihakczka prihlásil na Akadémiu výtvarných umení vo Viedni. Urobil prijímačky a bol okamžite prijatý.

Začal v triede Christiana Griepenkerla (1839 – 1916) z Oldenburgu, maliara historických obrazov a portrétov,

Self portrait with palette

Autoportrét s paletou

Autoportrét s paletou

Autoportret z palety

Autoportret cu paletă

Αυτοπροσωπογραφία με παλέτα

1905, Pencil, watercolor, gouache and opaque white on paper/ tužka, akvarel, kvaš a krycí běloba na papíře/ceruza, gvaš a čierna krieda na kartóne/ořówek, akwarela, gwasz i czarna kreda na papierze/guaše, creion și cretă neagră pe carton/ μολύβι, ακουαρέλα, τέμπερα και αδιαφανές άσπρο σε χαρτόνι, 24,9 x 16,4 cm, Leopold Museum, Wien

While still a schoolboy, and still somewhat awkward in his technique, Schiele nevertheless presented himself quite confidently in the role of the artist. There was for him no alternative to the study of art.

Schiele se ještě jako žák poněkud nemotorně prezentoval v roli skutečného umělce. Jiná alternativa než výtvarné studium pro něj nepřicházela v úvahu.

Už ako študent lýcea s ešte nevycibrenou technikou sa Schiele sebedavome prezentoval ako umelec. Iná možnosť ako štúdium umenia preňho neexistovala.

Schiele tu jako uczeń, wciąż jeszcze niezbyt biegły w technice, jednakże prezentujący siebie dość pewnie w roli artysty. Studiowanie sztuki było oczywistym wyborem.

Student fiind și cu o tehnică încă stângace, Schiele se simțea totuși artist. Vroia să studieze arta și nimic altceva.

Ενώ ήταν ακόμα μαθητής και ακόμη όχι κατασταλαγμένος, παρουσίασε τον εαυτό του με μεγάλη αυτοπεποίθηση, σαν καλλιτέχνης. Δεν υπήρχε γι' αυτόν κάτι εναλλακτικό πέρα από τη μελέτη της τέχνης.

Egon, pełniący funkcję zarządcy stacji kolejowej, zmarł w noworoczną noc 1905 r. w wieku zaledwie 54 lat. W tym czasie jego artystycznie uzdolniony nastoletni syn uczęszczał już do szkoły średniej w Klosterneuburgu nieopodal Wiednia, gdzie osiągał umiarkowane wyniki w nauce. Nauczycielom Schielego: malarzowi Maksowi Kahrerowi oraz historykowi sztuki, doktorowi Wolfgangowi Paukerowi udało się namówić 16-latką, aby wbrew woli opiekującego się nim wują, Leopolda Czihaczka, ubiegał się o przyjęcie na studia w Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu.

Schiele zostaje przyjęty od razu i dostaje się do klasy Christiana

Eugen Schiele, tatăl artistului, moare la vârsta de 54 de ani în noaptea de anul nou în 1905. În acea perioadă tânărul Schiele, înzestrat cu talent artistic, era în plină pubertate și frecventa cu un succes moderat liceul din Klosterneuburg. În 1906, profesorul de desen (pictorul Max Kahrer) și istoricul de artă Wolfgang Pauker l-au încurajat să aplice la Academia de arte din Viena. A fost admis imediat.

Schiele intră la clasa lui Christian Griepenkerl (1839–1916), pictor de istorie și portretist originar din Oldenburg care preda studenților săi un stil academic sec dar puneazele

1905, o patéras tou, Άντολφ Όιγκεν Σίλε, που ήταν σταθμάρχης στον σιδηροδρομικό σταθμό, πέθανε μόλις 54 ετών. Εκείνη την εποχή, o ταλαντούχος έφηβος νέος πήγαινε στο γυμνάσιο στην Κλοστερνόιμπουργκ. Όταν o Σίλε έγινε 16 ετών, οι μοναδικοί άνθρωποι που τον ενθάρρυναν να προχωρήσει τις σπουδές του στην Βιεννέζικη Ακαδημία Καλών Τεχνών, ενάντια στη θέληση του κηδεμόνα του, Leopold Czihaczek, ήταν o δάσκαλός του, ζωγράφος Μαξ Κάρερ και o ιστορικός της τέχνης Δρ. Βόλφγκανγκ Πάουκερ. Η αίτηση του Σίλε έγινε αμέσως δεκτή.

Ο Σίλε παρακολουθούσε τα μαθήματα που διδασκε o Κρίστιαν Γκρίπενκερλ